

РЕШЕНИЕ

№ 5502

гр. София, 29.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7379** по описа за **2021** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ срещу Решение № 20134672 от 08.06.2021 г., постановено по нахд № 15130/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-ти състав, с което е отменено изцяло НП № 42-0001697 от 23.09.2020 г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - С., с което на [фирма] на основание чл. 104 ал.1 от Закона за автомобилните превози (ЗавПр) е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 10, § 2, изр.1, предл. 2 от Регламент № 561/2006г.

Касаторът навежда доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. Моли съдебното решение да бъде отменено, а наказателното постановление да бъде потвърдено.

Ответникът по касационната жалба не се представлява. В писмени бележки излага становище за неоснователност на жалбата.

Прокурорът застъпва становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна

следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно. При извършена проверка от служители на РА „АА“ С. на превозвача [фирма] и след преглед на записите от дигиталната карта на водача В. Й. А., ЕГН [ЕГН], инспектор в инспекцията установил, че дружеството в качеството си на превозвач е допуснало водачът А., който управлявал превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на превозвача, за периода от 20.10.2019 г. до 03.01.2019г. да наруши изискването за намалена седмична почивка, като намалението било със 164 минути. Констатирайки нарушението, инспектор към РД „Автомобилна администрация“ съставил акт за установяване на административно нарушение № 277908/27.08.2020г., надлежно връчен на нарушителя на същата дата, което нарушение било субсумирано под текста на чл.10, §2, изр.1, предл.2 от Регламент 561/06, въз основа на който било издадено наказателно постановление № 42-0001697/23.09.2020г., с което на основание чл.104, ал.1, ЗАвтПр на дружеството жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв.

За да отмени наказателното постановление, районният съд е приел, че при съставянето на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление са допуснати нарушения на процесуалните правила, които съществено са ограничили правото на защита на санкционираното лице.

Съдебното решение е правилно.

В АУАН е прието, че [фирма] не е организиран работата на водача А., който в периода от 20.10.2019 г. до 03. 01.2019г. управлявал превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] като е нарушил изискването за намалена седмична почивка, като намалението било със 164 минути.

Налице са допуснати нарушения на чл. 42, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Както в АУАН, така и в НП не е посочена датата на извършване на нарушението, а е посочена датата на установяването му и периодът на извършване на превода. На следващо място, не е налице конкретно и ясно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Описанието е формално - не е посочен начинът, по който е следвало да бъде организирана работата на водача В. Й. А., така че да спазва изискванията на Регламент (ЕО) № 561/2006. Не са описани конкретните изисквания, разпоредби, чието изпълнение е следвало да бъде организирано. Не е посочено в какво конкретно се състои изискуемата организация на работата на шофьора. Следва да се посочи, че буквалното преписване на нарушената разпоредба - чл.10, § 2, пр. 2 от Регламент (ЕО) № 561/2006, не представлява описание на нарушението съобразно изискванията на чл. 42, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. На следващо място, нито в АУАН, нито в НП е посочена конкретна правна норма, чието правило за поведение е било нарушено от конкретния водач и това нарушение да е в пряка причинно-следствена връзка с бездействие на превозвача, тоест с неорганизиране на работата.

Съдът, намира че и датата на извършване на административното нарушение не е посочена в мотивите на наказателното постановление. Датата на извършване на административното нарушение е задължителен реквизит, както на АУАН /чл. 42, т. 3 от ЗАНН/, така и на наказателното постановление /чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН/. Този реквизит е съществен, тъй като е определящ

по отношение на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН и давностния срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс и е индивидуализиращ белег на нарушението. Посочен е период на извършване на нарушението, като в конкретния казус е следвало точно да се определи часовото време, през което се приема за осъществено нарушението, за да може да се прецени дали действително е спазена продължителността на почивката. Следователно при издаването на спорното НП са допуснати множество съществени процесуални нарушения, които възпрепятстват осъществяването на правото на защита на [фирма] и във всички случаи води до порочност на издаденото НП, което не може да бъде отстранено в съдебното производство и правилно въззивният съд е отменил процесното НП.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, XII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20134672 от 08.06.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-ти състав, постановено по н.а.х.д.№15130/2020г. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/

2/